

Nemůžeš usnout iii.

Hapka & Horáček

Nemůžeš usnout? To ani já ne.
Měsíc jak anděl na nebi plane.
Zdá se, že šeptá: Tato noc, pane,
zvedá závoj zpovědnic.
Cokoliv teď můžeš říct.

Mám se snad přiznat k věčnému přání
vyčíst svůj osud z čar ve tvé dlani?
Zpověď tak leda pro pousmání
jako vzkazy z pohlednic.
Tak to přeci nejde říct.

Skutečná přání jsou jen ta skrytá.
V těch nejskrytějších vedle mě spí ta
pevná jak věže svatého Víta.
Křehká jako světla svic...
Tak já nevím - mám to říct?

Chtěl bych se svěřit s tím, že mě drtí
práce jak želva, týdny jak chrti,
nízký břeh stáří, mocný proud smrti...
O tom, jak mu šlapu vstříc
tobě, lásko, chtěl bych říct.

Nemůžu usnout, snad ani ty ne:
Kolem mých ramen zvolna se vine
ruka, co hladí lépe než jiné...
Nemusel jsem říkat nic -
jen ty víš, co chtěl jsem říct.
Jen ty víš, co chtěl jsem říct.